



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-6 У. 6611/17
06.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Зоране Брајовић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА д.о.о. из, .., кога заступа Михаило Кораћ, адвокат из Новог Сада, Максима Горког 4ц, против туженог Министарства привреде Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара, ради поништаја решења број: 720-00-00140/2017-09 од 20.03.2017. године, у предмету накнаде трошкова управног поступка, у нејавној седници већа, одржаној 06.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства привреде Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара, број: 720-00-00140/2017-09 од 20.03.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство привреде Републике Србије, Сектор за управне и надзорне послове у области привредних регистара, да тужиоцу АА д.о.о. из, .., надокнади трошкове управног спора у износу од 6.390,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена на допунско решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката број: БД .../2017 (веза БД .../2017 и БДЖУ .../2016/01) од 31.01.2017. године, док је ставом 2. диспозитива оспореног решења одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби изјављеној против допунског решења Регистратора Агенције за привредне регистре

који води Регистар привредних субјеката број: БД .../2017 (веза БД .../2017 и БДЖУ .../2016/01) од 31.01.2017. године.

Тужбом, поднетом овом суду преко пуномоћника дана 26.04.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени орган погрешно применио члан 104. Закона о општем управном поступку, јер су спорни трошкови услед незаконитог рада првостепеног органа па је самим тим првостепени орган дужан да надокнади тужиоцу настале трошкове поступка, имајући у виду да је првостепеним допунским решењем број: БД .../2017 (веза БД .../2017 и БДЖУ .../2016/01) од 31.01.2017. године допуњено решење регистратора од 23.01.2016. године и одбијен, као неоснован захтев подносиоца, овде тужиоца за накнаду трошкова по жалби на решење од 22.12.2016. године, који је поднет од стране пуномоћника тужиоца адвоката Михаила Кораћа, а који су настали у поступку регистрације промена података код тужиоца. Сматра да су трошкови правног заступања у конкретном случају били опредељени и нужни, јер тужилац не тражи трошкове за састав регистрационе пријаве, иако је исту поднео адвокат, већ само трошкове које је имао зато што је Агенција за привредне регистре погрешно применила право, односно одбила упис по уредној регистрационој пријави. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и у спору пуне јурисдикције утврди трошкове поступка тужиоцу у износу од 82.500,00 динара, као и да се обавезе тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора и то за састав тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 6.000,00 динара и таксу на тужбу по одмерењу суда.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац преко пуномоћника дана 25.01.2017. године поднео првостепеном органу захтев за доношење допунског решења истичући да је првостепени орган пропустио да одлучи по свим захтевима који су били предмет поступка, односно да је пропустио да одлучи у делу захтева који се односи на накнаду трошкова за састав усвојене жалбе изјављене на решење Регистратора број: БД .../2016 од 22.12.2016. године у износу од 33.000,00 динара. Првостепени орган је одлучујући по захтеву тужиоца донео допунско решење од 31.01.2017. године, којим је одбио, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби на решење од 22.12.2016. године, а са разлога што право странака на накнаду трошкова у поступку регистрације није предвиђено Законом о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, нити Законом о Агенцији за привредне регистре, услед чега не постоји правни основ за накнаду трошкова подносиоцима регистрационих пријава од стране Агенције за привредне

регистре, па нема места примени одредбе члана 104. ставом 6. Закона о општем управном поступку. Тужени орган је одлучујући о жалби тужиоца исту одбио као неосновану, налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је одлучио као у диспозитиву ожалбеног закључка и одбио захтев тужиоца, а сходно члану 104. став 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), прописано је да свака странка сноси, по правилу, сама своје трошкове проузроковане поступком, као што су трошкови долажења, дангуба, издаци за таксе, за правно заступање и стручно помагање; ставом 3. истог члана прописано је да се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима када је такво заступање било нужно, односно оправдано; ставом 4. истог члана, захтев за накнаду трошкова по одредбама става 2. и 3. овог члана мора бити стављен благовремено, тако да орган који води поступак може о њему одлучити у решењу, у противном, странка губи право на накнаду трошкова, службено лице које води поступак дужно је да на то упозори странку; ставом 6. истог члана прописано је да трошкове странке и другог лица у поступку, проузроковане поступком покренутим по службеној дужности или у јавном интересу, а које странка, односно друго лице у поступку није проузроковало својим понашањем, сноси орган.

Основано се тужбом, по оцени суда, указује на незаконитост оспореног решења. Ово са разлога што су трошкови за заступање адвоката Михаила Кораћа из Новог Сада од стране тужиоца, као пуномоћника, настали у поступку по жалби на првостепено решење БД .../2016 од 22.12.2016. године, којим је одбачена регистрациона пријава Михаила Кораћа за промене података код АА д.о.о. из ..., ..., па је против истог решења поднета жалба која је усвојена од стране првостепеног органа решењем број: БДЖУ .../2016/01 од 23.01.2017. године, којим је усвојена жалба подносиоца регистрационе пријаве, па произлази да су трошкови за правно заступање Михаила Кораћа били нужни, односно оправдани. Ово стога што да жалба није сачињена и поднета од стране тужиоца, не би ни дошло до промене података код тужиоца, будући да је првостепеним решењем од 22.12.2016. године захтев за промену података код АА д.о.о. из ..., ... одбачен. Трошкови које тужилац захтевом потражује, а који обухватају трошкове за састав жалбе, су били неопходни и нужни за обезбеђење заштите права и интереса странке, па стога овај суд налази да је тужени орган није правилно закључио када је одбио жалбу тужиоца.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила управног поступка надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

На основу изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), при чему је тужени орган у поновном поступку дужан донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедоба

Управног суда изнетих у овој пресуди у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужилац у вези са покретањем спора, имао трошкове за награду адвокату за састав тужбе у опредељеном износу од 6.000,00 динара, применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), и за таксу на тужбу у износу од 390,00 динара, те је Управни суд досудио укупне трошкове спора у износу од 6.390,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.06.2019. године, III-6 У. 6611/17

Записничар
Снежана Бјелановић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ